



گزارشات شهریور ماه ۱۳۹۹
شماره ۹ - ۱۳۹۹/۰۷/۰۱

پرونده گامیتی



درباره‌ی بازی و اهمیت آن



بازی و اهمیت آن

بازی بهترین روش برای یادگیری کودک به شمار می‌رود. کودک از طریق بازی تجربه و آزمایش می‌کند. او در حین بازی جست و جو می‌کند و از دقت، تمرکز، استدلال، و استنتاج استفاده می‌کند و یادگیری خود را گسترش می‌دهد. بازی قدرت ابداع و ابتکار را در کودک می‌پروراند و او را در کشف ارتباط میان اشیاء و پدیده‌های پیرامون یاری می‌دهد. تدارک محیطی برانگیزاننده و راحت همراه با آزادی عمل و البته با حفظ ایمنی کودک، منجر به پرورش فرزندی با انگیزه، کنجکاو، علاقه‌مند به علم و جست و جوگری می‌شود. به این ترتیب تلاش می‌کند پاسخ سوال‌های خود را خودش به دست بیاورد و همین، یکی از مهم‌ترین زمینه‌های استقلال در کودکان است.

سهیلا طاهری - کارشناس موسسه مادران امروز



پرونده گامیستی



آیا می‌دانید؟

پنگوئن نر به پنگوئن ماده یک سنگریزه می‌دهد.
(به عنوان پیشنهاد خواستگاری!)
اگر مورد قبول واقع شد،
آنها ازدواج می‌کنند!

=



پرونده گامیتی



روایهای بلند پروازانه

همه کودکان و درست تر این که همه انسان ها رویاهایی برای خود دارند. مادر رویاهای مان برای موقعیت هایی بهتر فکر می کنیم. اما جسارت داشتن برای رویاها و آرزوهای دیگر گونه. بسیار لازم است. کودکان را می شود ترغیب کرد که نترسند! رویا داشتن همیشه خوب است. حتی اگر این رویا به ظاهر دور باشد. می توان برای خودمان، خانواده مان، جامعه مان و... رویاهای باند پروازانه تری داشته باشیم.

=





شنیدن یا گوش دادن؟

شنیدن با گوش دادن متفاوت است. انسان وقتی در معرض صدایی قرار می گیرد، اگر در دستگاه شنیداری اش مشکلی نباشد، صدا را می شنود و به تدریج و با کسب تجربه درباره ی منشا صدا، معنی آن را هم درک می کند. به این عمل می گوئیم شنیدن. مثل شنیدن صدای باد، شر شر باران یا صدای موتور اتوموبیل، هواپیما و غیره اما وقتی ذهن ما فعالیت می کند تا مفهوم حرف یا کلامی را دریابد، در واقع داریم گوش می دهی.

گوش دادن عملی پیچیده تر از شنیدن است زیرا با فهمیدن توأم است. به این ترتیب می توانیم بگوئیم: یکی از مهم ترین مشکلات ما به عنوان شنونده این است که شنیدن توأم با فهمیدن را به خوبی یاد نگرفته ایم، یعنی گوش دادن را نیاموخته ایم یا درباره ی آن تمرین کافی نکرده ایم.

بر گرفته از کتاب "ارتباط کلامی"، انتشارات مادران امروز



گامبیتنامہ



روز اول مدرسه

امروز روز اول مدرسه سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ است و گامولو که از آخرین بچه گامبیتی‌هایی است که به ایران آمده خیلی هیجان داشت که به مدرسه بره و ببینه مدرسه دیگه چه جور جایی است. ولی وقتی رسید خانه ماهر دید به علت کرونا یک سری از اقدامات انجام نمی‌شود من جمله همه اتفاقاتی که در روز اول سال تحصیلی به شکل معمول انجام می‌شد.

گامولو خیلی غصه خورد که ای بابا من این همه می‌خواستم برم و مدرسه زمینی‌ها را تجربه کنم. ببینم معلم‌ها چه شکلی هستن؟ مدیرها قدشون چقدر بلند تر از بچه‌ها است؟ تو بوفه مدرسه چیا می‌فروشند؟ تو زنگ تفریح بچه‌ها چه بازی‌هایی انجام می‌دهند؟ و معلم‌ها هر یک از درس‌ها را چطور درس می‌دهند و درس‌ها چه فرقی با هم دارند؟ خلاصه گامولو خیلی سیول داشت و از اینکه اردوی زمین امسال را انتخاب کرده و هیچ یک از این اتفاق‌ها را نخواهد داشت خیلی غصه می‌خورد.

ماهور با دقت این حرف‌های گامولو را گوش داد و بعد از کمی فکر گفت: گامولو می‌دونی ما الان در چه شرایطی هستیم؟ در طول تاریخ این اولین باره که بچه‌ها می‌توانند این گونه جدید مدرسه را تجربه کنن. مامانا می‌تونن وسط کلاس ببینن بچه‌ها چکار می‌کنند. مادر و پدرها از بچه اشکالات کامپیوتری‌شون را می‌پرسند. وسط کلاس می‌تونن بری همه کار بکنی و هیچ کس متوجه نشه خلاصه خیلی کارها قبلاً ممکن نبود ولی الان ممکن شده. در عوض خوب کلی چیزهایی قبلاً بود که الان دیگه خیلی راحت دردسترس نیست.

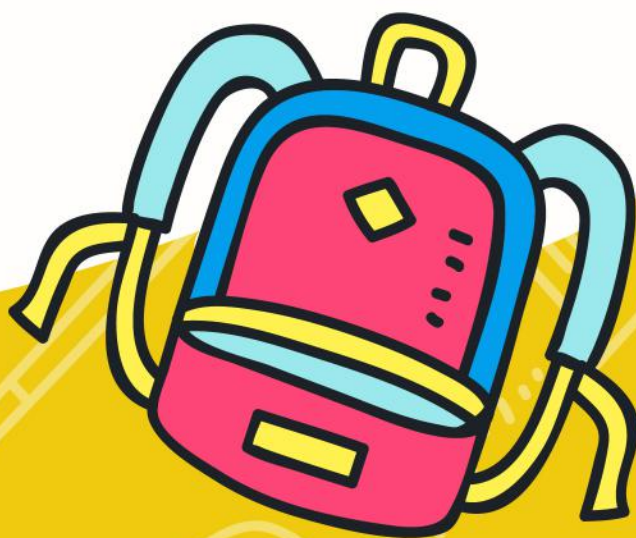
یکم فکر کن!

ما اولین‌هایی هستیم که چیزی به این عجیبی و با حالی را تجربه می‌کنیم و می‌توانیم اونو اونجوی که به ما بیشتر حال می‌ده شکل بدیم
 |||||ببینننن خیلی هیجان انگیزهههههههههههه....

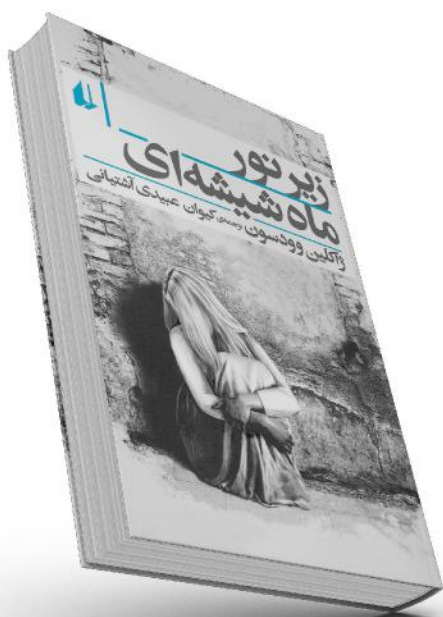




همراهان گامبیتی



۰۷
وینش



مرثیه‌ای برای روزهای خوب نویسنده مقاله: نیکو کریمی

زیر نور ماه شیشه‌ای، یک مرثیه
نویسنده کتاب: ژاکلین وودسون
مترجم کتاب: کیوان عییدی آشتیانی
ناشر: افق
نوبت چاپ: ۲
سال چاپ: ۱۳۹۷
تعداد صفحات: ۱۲۸

زیر نور ماه شیشه‌ای، با لحن تلخ و گزنده‌اش، داستان اعتیاد دختری نوجوان را روایت می‌کند. دختری که برای فرار از اندوه و سوگ سیاه زندگی‌اش، به آغوش ماهی شیشه‌ای پناه می‌آورد. لورل پانزده ساله که مادر و مادر بزرگش را در توفان کاترینا از دست داده، با پدر و برادر کوچکش به شهر جدیدی می‌رود تا زندگی را از نو شروع کنند. اما غم گذشته، بر زندگی او سایه انداخته و خاطرات تلخ، او را رها نمی‌کند. این کتاب به بازآفرینی اندوه می‌پردازد، اما با تمام سیاهی‌هایش، پایان شیرینی دارد.

«متن کامل این مقاله را می‌توانید در

سایت معرفی و نقد کتاب وینش بخوانید»

WWW.VINESH.IR



همراهان گامیتی

وینش



قدم‌های کوچک کنار فیلسوفان بزرگ
نویسنده مقاله: زهرا ماهری

مرگ سقراط و تماشاخانه‌ی کوچک هانا آرنٹ
نویسنده کتاب: ماریون مولر گلار و ژان-پل مُنْژن
مترجم کتاب: سارا محمدی اردهالی، شیرین کریمی
ناشر: کتاب چ
نوبت چاپ: ۱
سال چاپ: ۱۳۹۹
تعداد صفحات: ۶۶

کتاب‌های افلاطون‌های کوچک را انتشارات آلمانی برای کودکان و بزرگسالان کنجکاو و علاقمند به فلسفه طراحی کرده است. در این کتاب‌ها اندیشه‌ها و آرای فیلسوفان با زبانی روان و در قالب داستان برای آموزش تفکر نقادانه روایت شده است. «مرگ سقراط» و «تماشاخانه‌ی کوچک هانا آرنٹ» روایت متفاوتی در بیان اندیشه‌ی فیلسوف مدنظرشان دارند.

«متن کامل این مقاله را می‌توانید در

سایت معرفی و نقد کتاب وینش بخوانید»

WWW.VINESH.IR

سیار
گامیت

همراهان گامیتی



وینش

یک پسر عادی با ظاهری غیر عادی
نویسنده مقاله: مها شعبانی

شگفتی

نویسنده کتاب: آر جی پالاسیو

مترجم کتاب: پروین علی پور

ناشر: افق

نوبت چاپ: ۱

سال چاپ: ۱۳۹۳

تعداد صفحات: ۴۴۰

آگوست یک پسر عادی است که ظاهری غیر عادی دارد. هرکسی از چراغ جادو یک چیز می‌خواهد اما آگوست از غول چراغ جادو فقط یک قیافه معمولی می‌خواهد. این رمانی است که به ما یاد می‌دهد که قیافه‌ی خوب و پول تاثیری بر میزان انسان بودن ندارد.

کتاب‌های کودک و نوجوان برای مخاطب کودک یا نوجوان نوشته می‌شوند. اما خود این مخاطبین درمورد کتاب‌های رده سنی خودشان چطور فکر می‌کنند؟ این یادداشت را مها شعبانی نوجوان ۱۱ ساله از مخاطبین سایت وینش برای ما فرستاده است. ما هم بدون تغییر منتشرش می‌کنیم.

«متن کامل این مقاله را می‌توانید در

سایت معرفی و نقد کتاب وینش بخوانید»

WWW.VINESH.IR

سیار
گامیت

همراهان گامیتی

قشقرق





کلید بازگشایی مدارس در کشورها

بسیاری از کشورها با فاصله زمانی اندکی از ایران، سال تحصیلی را در سایه شیوع ویروس کرونا از سر گرفتند. بازگشایی مدارس یکی از موضوعاتی است که نه تنها در ایران بلکه در اغلب نقاط جهان، احتمال افزایشی شدن روند ابتلا و مرگ و میر کرونایی را تشدید کرده و با وجود این دغدغه که در صورت تحقق می‌تواند کشورها را بار دیگر در گرداب تبعات همه‌جانبه کرونایی فرو ببرد، مساله تاخیر در آموزش نیز خود به دغدغه‌ای دیگر تبدیل شده است. براساس آمارهای «یونسکو»، اقدامات مقابله با ویروس «کووید ۱۹» به صورت جزئی یا کلی ۹۰ درصد از دانش‌آموزان جهان را در ۱۸۶ کشور جهان خانه‌نشین کرد. تا اوایل ماه آوریل، بیش از ۱/۵ میلیارد محصل به خاطر بیماری کرونا خانه‌نشین شدند. طولانی شدن این شرایط اما نگرانی صاحب‌نظران را از این منظر که آسیب تعطیلی مدارس به مراتب بیشتر از مزایای آن است، برانگیخته است. همچنین شواهدی وجود دارد که علائم این بیماری چندان در کودکان بروز نمی‌کند. از این رو برخی از کشورها نظیر چین، دانمارک، ژاپن، فرانسه و همچنین ایران تصمیم گرفتند مدارس خود را بازگشایی کنند؛ بازگشایی‌هایی که البته همزمان شده با اقدامات بهداشتی ضروری از قبیل باز نگه داشتن پنجره کلاس‌ها برای تهویه هوا، رعایت فاصله فیزیکی میان دانش‌آموزان و اجباری شدن پوشیدن ماسک.



با این حال همچنان این اقدام به بازگشایی مدارس در کشورها مخالفانی نیز دارد. از جمله آنکه در ایران، خانواده‌ها و جامعه پزشکی از آغازین روز بازگشایی مدارس در ۱۵ شهریورماه نسبت به تاثیر این اقدام به‌ویژه حضور دانش‌آموزان در مدارس بر گسترش شیوع ویروس و به تبع آن، صعودی شدن

روند ابتلا و مرگ‌ومیر هشدار دادند؛ موضوعی که سبب شد چند روز پس از بازگشایی مدارس در کشور، دولت به‌طور رسمی از اختیار خانواده‌ها برای انتخاب یکی از دو گزینه آموزش حضوری یا مجازی دانش‌آموزان تاکید کند. نگرانی‌ها در ایران برای بازگشایی مدارس، در گام نخست از انحراف وزارت آموزش و پرورش از شیوه‌نامه‌ای که برای آموزش در ایام کرونا در تاریخ ۲۵ مردادماه ابلاغ کرده بود، آغاز شد. یک روز پیش از بازگشایی مدارس، این وزارتخانه سیاست جدیدی را در نظر گرفت؛ برخلاف شیوه‌نامه ابلاغ شده که آموزش حضوری در مناطق قرمز کرونایی را ممنوع اعلام کرده بود، وزارت آموزش و پرورش و برخی مقامات دولتی از جمله رئیس جمهوری و وزیر، بر اصل بودن آموزش حضوری تاکید کردند. اما استقبال سرد خانواده‌ها از آموزش حضوری در همان روزهای نخست سبب شد که دولت بر اجباری نبودن این نوع آموزش و اختیار خانواده‌ها به برگزیدن شیوه مجازی تاکید کند.

با این همه اما بررسی‌های «دنیای اقتصاد» نشان می‌دهد اقدام ایران به بازگشایی مدارس با برخی کشورها از جمله کشورهای اروپایی تفاوت‌هایی دارد؛ یک تفاوت به شیوه اجرای پروتکل‌های بهداشتی بازمی‌گردد. در حالی که کشورهای اروپایی به اجرای سختگیرانه پروتکل‌ها در مدارس مبادرت کرده‌اند؛ اما شواهد میدانی در مدارس ایران نشان می‌دهد با وجود تاکید و الزام به رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی، پروتکل‌های تعیین‌شده به درستی و به‌صورت کامل اجرا نمی‌شود. از سوی دیگر، در بسیاری از کشورها دورکاری کارمندان در دو بخش دولتی و خصوصی ماه‌هاست که تداوم دارد؛





اما در ایران، این موضع در برهه‌ای از زمان لغو شد و پس از صعودی شدن دوباره آمار ابتلا و مرگ‌ومیر کرونایی، بار دیگر تدابیر به سمت کاهش تعداد کارمندان حضوری و تمدید دورکاری رفت. وجود سیاست دورکاری در ادارات سبب می‌شود که تجمع بزرگسالان کاهش یابد؛ هرچند که از منظر جامعه پزشکی، دانش‌آموزان در صورت حضور در مدارس می‌توانند مهم‌ترین عامل انتقال و گسترش بیماری به جامعه بزرگسالان باشند. مساله دیگر، آمادگی مدارس برای آموزش مجازی بخشی از دانش‌آموزانی است که این شیوه را در ایران برای آموزش سال تحصیلی جدید برگزیده‌اند. شواهد میدانی از سردرگمی والدین در آموزش مجازی دانش‌آموزان حکایت دارد و بسیاری از خانواده‌ها از فقدان برنامه‌ریزی مشخص برای برنامه‌های درسی دانش‌آموزان در شیوه مجازی گلایه دارند.



